

Naar Duitsland, Oostenrijk en Italië in het najaar van 2016 Deel 1, van 3 – 14 september

Iedereen herkent dat wel, je weet een plaats waar je al vaak langs gereden bent, zonder er ooit te zijn geweest. Voor ons is dat Limburg a/d Lahn. Rijdend over de A3 in Duitsland op weg naar het zuiden, zie je dan rechts de stad liggen met die kenmerkende kathedraal.

Het is maar 340 kilometer rijden en we zijn met onze VW T5 California dan al vroeg in de middag van 3 september op camping Lahn. Het is er tamelijk druk en we vinden een plek met uitzicht op de rivier. Het neerzetten kost geen tijd en via een pad langs de rivier wandelen we naar de stad.

In het middeleeuwse centrum zijn prachtige vakwerkhuisen en via kronkelige steegjes kom je bij de kathedraal die op een rots hoog boven de rivier ligt. De muren zijn in middeleeuws rood en wit geschilderd. Binnen vind je 12^e eeuwse muurschilderingen. Dus een bezoek meer dan waard.

De volgende dag is het zondag en er wordt een gigantische rommelmarkt in de stad gehouden. We scoren enkele dino's voor onze kleinzoon, die daar helemaal verzot op is. Later genieten we van Flammkuchen, die ze hier heel lekker maken. Terug op de camping spreken we een man uit IJsland (!), die als pelgrim op de fiets met een tentje op weg naar Rome is. Hij volgt de route van een neef van Leif Erikson, zie onder, die deze tocht al in 1159 maakte.

Leif Eriksson (Oudnoords: Leifr Eiríksson; c. 970 - c. 1020) was een IJslandse ontdekkingsreiziger die wordt beschouwd als de eerste Europeaan die, bijna 500 jaar eerder dan Christoffel Columbus, voet zette op Noord-Amerikaanse grond (met uitzondering van Groenland). Volgens de Saga's van de IJslanders stichtte hij ijslandse nederzetting op Vinland, die voorlopig wordt geïdentificeerd met de Noorse site L'Anse aux Meadows op het noordelijkste punt van het eiland Newfoundland in Newfoundland en Labrador, Canada.

Omdat het de volgende dag wat regenachtig is, gaan we op pad en komen later op de dag met vertraging door de vele Baustellen op de Autobahnen, aan op camping Idyll in Detwang bij het mooie Rothenburg ob der Tauber. Als je hier nog nooit bent geweest, adviseren we om dit prachtige stadje uitvoerig te gaan verkennen. Is zeker de moeite waard!

Wij laten het voor gezien en staan vroeg op en rijden in dichte ochtend nevel (zicht soms minder dan 50 meter) over de Beierse heuvels verder richting Oostenrijk. Want het doel is de stad Salzburg. Het is druk langs de weg en bij de grens wordt vanuit Oostenrijk door de douane streng gecontroleerd. We komen op camping Aigen bij Salzburg. Zo'n typisch "knollenveld" met restaurantje, waar je het wel een paar dagen

kan uithouden. We lopen in half uurtje naar Glaserbach waar een Spar supermarkt is, om wat voorraden aan te vullen. Op 7 september gaan we naar de stad. Je loopt naar het dorp, ga dan voorbij hotel Doktorwirt rechtsaf door het tunneltje onder de weg door om aan de halte Valkenauerstrasse te komen.

Trolleybus 7. Deze brengt je naar de stad naar halte F. Hanusch Platz. Kost: € 3,70 pp. Als je uitstapt en door een poort de stad inloopt sta je meteen voor het geboortehuis van de heer W.A. Mozart. Alles in deze stad ademt Mozart!

Het is prachtig weer, het is er druk en gezellig. Veel terrassen en aardige winkels. Mooie gebouwen, pleinen en oude straatjes. Ons doel vandaag is – ook in je vakantie moet je jezelf doelen stellen....- het woonhuis van Mozart. Dat is aan de andere kant van de rivier. Daar is ook een museum over de wereldberoemde musicus.

Wikipedia:

Nachdem der Familie Mozart, die Wohnung im Geburtshaus von Wolfgang Amadeus Mozart, zu klein wurde, übersiedelte die ganze Familie 1773 ins Tanzmeisterhaus am damaligen Hannibalplatz.

Heute beherbergt das Haus ein Museum, dass die Stationen der Familie Mozart zeigt und ist unter dem Namen „Mozart Wohnhaus“ bekannt. Auch den Hannibalplatz kennt heute niemand mehr. Vielmehr den Markartplatz.

Neue vier Wände für Familie Mozart

Die neue geräumige Wohnung bot ausreichend Platz für Begegnungen mit Freunden und Musikern. Von

1773 bis 1787 wurden in diesem Haus von der Familie Mozart 232 uns bekannte Briefe geschrieben, insgesamt 215 kamen hier an. Viele Briefe sind verschollen bzw. nicht mehr vorhanden.

1778 starb Mozarts Mutter in Paris, 1784 heiratete Mozarts Schwester Nannerl nach St. Gilgen. Leopold bewohnte die geräumige Wohnung nun allein. Am 25. Juli 1785 kam sein Enkel Leopold Alois Pantaleon hier zur Welt und wurde der Obhut des Großvaters überlassen. Nach Leopold Mozarts Tod am 28. Mai 1787 hatte das Haus mehrere Besitzer.

Je mag er niet fotograferen, maar ik kan het niet laten om van Mozart' s orgel en klavier stiekem een plaatje te schieten. Het museum biedt een audio tour. De moeite waard, al was het maar vanwege de muziek. We pakken ook de DOM kerk mee, we zijn er nou toch. In de Linzergasse zit een Japanner, goed voor een paar lekkere sushi. De bus terug naar de camping stopt aan de Mozart Steg. Gemakkelijk,

elke 10 minuten komt er een. Oostenrijk is tenslotte een goed georganiseerd land.

Salzburg biedt nog een grote bezienswaardigheid. De Festung Hohensalzburg. Er is met de bouw in 1077 begonnen en in de loop der eeuwen steeds verder uitgebreid. Je komt er met de funiculaire. Vooral de vertrekken van de aartsbisschoppen die er hebben gewoond, zijn zeker de moeite waard. De heren hadden het bijzonder goed voor elkaar. Dat blijkt wel uit de prachtige inrichting.

De vesting is zo groot, dat het wel een klein dorp lijkt. En biedt rondom een prachtig uitzicht op de stad en de ver weg gelegen bergen. Vergeet ook niet als je weer beneden bent om het Petersfriedhof te bezoeken. Aan de rand van het Petersfriedhof bevinden zich hoger gelegen de "catacombe", die in de vestingberg zijn uitgehouwen. Ze zijn hoogstwaarschijnlijk laat-antiek vroegchristelijk van oorsprong en dienden ondanks hun naam niet als begraafplaatsen maar meer als vroegchristelijke plekken om bijeen te komen.

Tijd dus voor een biertje.

Genoeg cultuur, nu hebben we behoefte aan natuur en vooral even verder niks. Dus rijden we door het heuvelachtige landschap maar 42 kilometer naar de Wolfgangsee. Camping Wolfgangblick in Abersee biedt in eerste aanblik een groot veld met veel caravans en campers, weinig schaduw en wij vinden het er niet erg aantrekkelijk uitzien. Maar als we de camping oprijden en voorbij het hoofdgebouw komen, staan we op een klein veldje met drie grote bomen en zeker nog drie vrije plaatsen aan het meer. Dus de keus is snel gemaakt. Aan de overkant van het meer ligt het plaatsje St. Wolfgang. En het duurt niet lang

voordat ik in het meer lig, het water is warm en je kan hier prima zwemmen.

Er zit veel vis en dat ontdekte een jongentje dat net kon zwemmen ook, want toen hij erin dook, sprong voor zijn neus een hele grote vis uit het water. Wie er meer schrok, het jongetje of de vis, we zullen het nooit weten. Het jongetje is daarna niet meer het water in geweest. Klein leed.

De Wolfgangsee, vroeger Abersee geheten is 13 km² groot en zoals veel meren langs de Alpen, een typisch gletschermeer.

Naast de camping kan je met een kleine veerboot, die “on demand” vaart je laten overzetten naar St. Wolfgang, kost € 3,60 pp. Het plaatsje is erg in trek bij toeristen en o.a. bekend door de operette “Im Weissem Rössl” dat verwijst naar een groot hotel alhier. Verder is er een mooie bedevaartskerk met een prachtig altaar. In het dorp is het dalstation van de Schafbergbahn, een tandrad spoor naar de gelijknamige berg. In bedrijf sinds 1893, met stoomlocs die over een afstand van 5,85 km een hoogteverschil overbruggen van 1.190 meter, met een max. stijging van 26%. Spectaculair. Vanaf de camping kan je ze naar boven zien zweegen. We hebben gewandeld langs het meer tot aan Ried.

Op 11 september doen we lekker niks, zwemmen en wat lezen en horen wat onweer gerommel in de verte, maar het blijft droog. We eten buiten op het terras van het Aberseehof en komen samen tot de conclusie dat Oostenrijk ons best bevalt.

De volgende dag toch maar weer de wandelschoenen aan en op pad langs het meer naar Sorbl. Dat is 8 km. en we doen er 1,5 uur over. Het pad loopt langs prachtige boerderijen en door een natuurgebied en volgt het spoortraject van de Salzkammergut Lokal Bahn. Deze heeft van 1893 tot 1957

goede diensten bewezen aan het opkomende toerisme. Het smalspoor verbond Bad Ischl met Salzburg. En als je naar St. Wolfgang wilde: het spoorbedrijf exploiteerde een eigen stoomboot op het meer. Helaas is die er niet meer, wel een moderne boot die alle plaatsen aan het meer aandoet. Wij gaan terug met deze boot en stappen af in Gschwendt, vlakbij de camping. Kortom weer een heerlijke dag.

Omdat we thuis (prettige) verplichtingen hebben, zullen we deze

heerlijke trip onderbreken en gaan we de 13^e richting Stuttgart en vinden een schaduwrijke plek op camping Aigelberg, niet ver van de A8. Het is superwarm weer en naast de camping zit een Italiaan, dus eten we de onvermijdelijke pizza.

De volgende morgen vroeg op pad en dan zijn we zo tegen 16:00 uur weer thuis. We hebben 2.074 kilometer gereden en zijn 1,5 week weggeweest, maar het voelt veel langer. We nemen ons voor om meer van Oostenrijk te gaan zien. Het weer in september was heerlijk en er was op alle campings voldoende plek.

Campings in volgorde

<u>naam</u>	<u>plaats</u>
D	
Camping An der Lahn	Limburg an der Lahn
Campingplatz Tauber-Idyll	Detwang/Rothenburg ob der Tauber
A	
Camping Schloss Aigen	Aigen/Salzburg
Seecamping Wolfgangblick	Abersee/St. Gilgen
D	
Camping Aigelberg	Aigelberg

Deel 2, van 20 september – 14 oktober

Zeven dagen later, als wij bij een heel gezellige bruiloft, onze bus naar de garage en de loodgieter bij ons thuis is geweest, pakken we 20 september de draad weer op om onze na jaars vakantie verder vorm te geven. Het doel is nu om in Italië te gaan rondkijken.

De eerste stop in Duitsland is op camping Forelle in Wertheim/Reichholsheim. We waren hier al eerder en wilden toen forel eten in het restaurantje. Je bent tenslotte op camping Forelle. Helaas waren deze vissen niet voorradig. Nu gaan we op voor een nieuwe poging, helaas weer mis. Dan maar twee luxe hamburgers besteld. Als ze opgediend worden, blijkt het vlees koud. Niet te eten. Kok erbij gehaald, die is het oneens met ons. Discussie. We eten alleen de frites en de sla en rekenen af. Later ga ik terug en ga opnieuw de discussie aan en krijg ik mijn geld terug. Voordeel dat we de taal goed spreken. Dus niet meer naar Forelle. Wij weten genoeg.

Van hier naar onze bestemming in Oostenrijk is een dikke 400 kilometer, we checken in op Terrassencamping Süd See aan de Walchsee. We hebben een prachtig uitzicht op dit kleine meer. De 22^e is het prachtig weer (weercode 10) en we lopen naar het dorp Walchsee en via de andere kant van het meer weer terug. Dat is ongeveer 6 kilometer. In het dorp hebben we aardige

souvenirs gekocht en later op de dag zijn we met de fiets nog een keer het meer rondgegaan. Het restaurantje naast de camping heeft “durchgehend warme Küche” dus daar hebben we maar gebruik van gemaakt. Schitterende beelden als de zon ondergaat.

De volgende dag gaan we besteden aan de Brennerpas, maar dan zonder vignet en niet via de tolgeweg. Dat kan alleen als er achter je auto geen aanhanger is. Stel je navi zo in en over de B171 en de kortste route binnendoor (vanaf Volders over kleine dorpen als Rinn, Patsch, Mühlthal en Ellbögen) kom je weer op de B182 bij Mauterthaler en ga je heel simpel de Brenner over. Je rijdt dan hoog aan de andere zijde van het dal en hebt uitzicht op

Innsbruck. Het levert ook mooie plaatjes op.

In de loop van de middag komen we na een prachtige route aan op camping Gliffenklamm in Racines/Vipiteno en zijn we in Italië. Van een grensovergang hebben we niks gemerkt. Als de burens hun auto verzet hebben, staan we op een plek met mooi uitzicht en dat vinden we altijd belangrijk. We spreken een Engels stel dat op de fiets en met een tent op pad is naar Kreta en vandaar wil oversteken naar Turkije. Over Griekenland en Turkije hebben we ze een aantal tips kunnen geven. Het is een ondernemend koppel, ze plannen een jaar weg te blijven.

De 24^e kiezen we ervoor om eerst naar het Lago di Caldonazzo te gaan, maar daar is het nog enorm druk en een “kermis”, dan door de Dolomieten naar Arsie dat aan het Corlo meer ligt. Een rit van 194 mooie kilometers. Camping Cajone is helaas al dicht, maar camping Lago is nog een dag open. Waarom dat zo is, blijkt al gauw: het Corlo meer is een stuwmeer en blijkbaar was het water ergens anders nodig, want het staat 30 meter lager! En dat is wel een heel gek gezicht.

Omdat we geen tolwegen rijden, gaan we via de lokale wegen naar Ravenna. En die lokale wegen in Italië zijn gewoon slecht. Met gaten in het asfalt en kuilen en bulten. Voor de omgeving hoeven we het ook niet te doen, Het land is hier plat, veel industrie, vooral langs de kust en uitgestrekte lagunes of enorme landbouw akkers.

We komen op camping Classe in Lido di Dante, deze ligt een paar honderd meter van het strand. De camping en het strand zijn gedeeltelijk FKK, maar dat is dan

ook wel weer eens leuk. Goed sanitair, prima restaurant, schaduw, een shop en veel schelpen op het strand, wat wil je nog meer?

Omdat nu de voorraden echt aangevuld moeten worden, zo'n VW bus is wel erg praktisch, maar niet heel groot, gaan we in het dorp naar een kleine super. Die heeft niet veel en daarom met de fiets in een ½ uur naar het aangrenzende dorp, daar is een Lidl. Bij de rotonde links, ri Ravenna, dan rechts af smalle brug over, weg volgen tot in het volgende dorp.

Zoals je op de foto kan zien, er is een breed zandstrand en langzaam glooiend, dus ook voor kinderen heel geschikt. Je kan hier heel lekker zwemmen en Carla stelt voor om de zwembroek maar thuis te laten. Maar ik ben niet van de FKK. 's Avonds aan de vis en een pizza met een liter vino rosso. Niet verkeerd. Het is hier wel uit te houden.

De volgende morgen worden we door helikopter lawaai gewekt en dat blijft de komende dagen zo. Militaire oefening. Je doet er niks tegen.

Vanuit het dorp, op het plein bij de tabacchi koop je een kaartje en de mevrouw in de winkel vertelt je in haar beste Duits de rijtijden en dan kan je met een taxi busje naar

Ravenna. € 2,10 pp enkele rit. Hij zet je af bij het station en rijdt twee keer in de middag weer terug. Heel handig.

Ravenna kwam tot bloei in de 1^e eeuw v.C. onder keizer Augustus, die vlakbij in Classe, nu een belangrijke archeologische vindplaats, een haven liet aanleggen. Toen de macht van Rome afnam, werd Ravenna de hoofdstad van het West-Romeinse rijk (402). De stad is beroemd om zijn vroeg-christelijke mozaïeken. Ravenna is in de 2^e eeuw bekeerd tot het christendom. Ga allereerst

naar de Basilica di San Vitale en koop in de Via Argentario een ticket voor de 5 kerken waar de mooiste mozaïeken zijn. In de San Vitale zie je in de apsis (526- 547) Christus, San Vitale met martelaarskroon, twee engelen en bisschop Ecclesius.

Op het zelfde terrein vind je het Mausoleo di Galla Placidia.

Met prachtige afbeeldingen en waar heel dun marmer is gebruikt om licht door te laten.

Ga dan naar de Battistero degli Ariani om het mozaïek in de koepel van deze laat 5^e eeuwse doopkappel te bewonderen.

Het is nog niet klaar, want je moet nog naar de Battistero degli Ortodossi (O Neoniano), het is het oudste monument van Ravenna en is gebouwd op de resten van een Romeins badhuis en toont de doop van Jezus. Zie onder.

Als dat nog niet genoeg is, ga dan naar de Basilica di Sant'Apollinare Nuovo. Het is een magnifieke 6^e eeuwse kerk, genoemd naar de eerste bisschop van Ravenna en wordt gedomineerd door twee rijen prachtige mozaïeken,

beide met processies van martelaren en maagden, die geschenken dragen voor Jezus en

Maria. Zelf vonden we de drie wijzen uit het oosten het mooist! De kerken zijn indrukwekkend en als je bedenkt uit welke tijd ze zijn wordt je er stil van. Denk eens in

wat er in die tijd in de Lage Landen werd gebouwd: niks!

We zoeken ook het Museo Nazionale di Ravenna en daar hebben ze wel een paar bijzondere items, zoals de ivoren zetel van bisschop ? uit de 5^e eeuw.

Na al dit middeleeuwse geweld zijn we de volgende dag alleen maar in voor strand en schelpen zoeken en dat is wat we doen.

Dan gaan we op weg naar Umbrië, meer specifiek naar het meer van Trasimeno.

Het is een prachtige route door de mooie heuvels van Toscane, hoewel ook het asfalt op deze wegen bedroevend slechts

is. We melden ons op camping Punta Navaccia in Tuoro sul Trasimeno, een camping waar we al eerder waren en heel goede herinneringen aan bewaren. Het is er buiten het seizoen heel rustig en we worden als oude bekenden door een van de zussen zeer hartelijk ontvangen en krijgen een rondrit op haar golfkarretje. Ze vertelt dat vorig jaar in maart een tornado veel water over de camping heeft gestuwd en dat veel bomen zijn gesneuveld. Alles is hersteld en we vinden een mooie plek (A31) met uitzicht op het meer. Het restaurant is al dicht, er is nog wel brood verkrijgbaar.

Het aardige dorp Tuoro is op loopafstand en ligt op een heuvel. In de steile straatjes wordt de weekmarkt gehouden. Tuoro is een historische plek, want in 217 v. C. leden de Romeinen een zware nederlaag tegen de Carthaagse generaal Hannibal, ja je weet wel, die met olifanten over de Alpen trok. Het is intussen 30 september geworden.

Ook met de fiets kan je hier goed uit de voeten, we rijden de volgende dag over een goed fietspad 5 kilometer langs het meer naar Passignano. Hier kan je het kasteel

bekijken en er zijn aardige winkeltjes, terrassen en een haven. Als we weer op de camping terug zijn, blijkt de linker voorband lek te zijn. We zullen tot maandag moeten wachten op de bandenman. Het is een lek ventiel, de tweede dit jaar al (?).

We nemen het er van en zwemmen een rondje. In een van de bomen, vlakbij ons zit een ekster, die denkt dat ie een papagaai is, want hij roept de hele dag

lorre, lorre, lorre.....! Vandaag ben ik jarig maar dat heeft niks met die gekke ekster te maken, als je dat misschien even dacht. We nemen 4 oktober afscheid van deze prettige plek en gaan richting de Middellandse zee, we gaan eerst op de camping in Montopoli kijken, maar dat vinden we niks. Door in de richting van Genua, naar Arenzano. Deze camping ligt pal tussen de weg aan de kust en de spoorlijn. Ook niks. We spreken Engelsen die hier ook net aankomen en dit is de enige

camping als je Genua wil bezoeken, zij kwamen van Finale Ligure en zijn daar enthousiast over.

Dat lijkt ons wel wat. Invoeren in de navi en rijden maar. Via de afrit bij Spotorno leidt die ons over een bergtraject en we komen langs een hek met een briefje in het Italiaans. Weten wij veel, tot we bij een graafmachine komen die het asfalt weg graaft. We moeten keren en dus weer terug. Dan langs de kustweg komen we in F.L. op camping Il Villaggio di Giuele. We hebben vandaag 466 kilometer gereden.

Het is druk op de camping en op de receptie zit een ietwat norske tante. Maar verder is het OK. De camping ligt niet aan zee, maar zo'n 1,5 kilometer landinwaarts in Calvisio. Er is een shuttle bus beschikbaar. Maar met de fiets ben je zo in Finale. De camping heeft een zwembad, shop(je), restaurant en elke klant krijgt een chip, waar je zelf een PIN code aan toevoegt, waarmee je op de camping afrekent. Reuze geavanceerd (?). Wij kiezen ervoor om in Calvisio in een lokale tent te gaan eten. Erg gezellig en met een perfecte bediening.

Finale is een badplaats en heeft een boulevard en een mooi zandstrand. Wat je zeker niet mag missen, ga ook even naar Finale Borgo. Het is met de fiets een kleine rit en je vindt een middeleeuws plaatsje met stadsmuren en mooie oude huizen.

In de kerk is de preekstoel voorzien van een prachtige witmarmeren sokkel. En in het klooster van Santa Caterina in Finalborgo zit het stadsmuseum met onder andere veel items uit het paleolithicum tijdperk.

Maar wij willen weer verder en zeker nu het weer wat minder wordt. Door de bergen gaat het richting Milaan om daarna koers te zetten richting het Garda meer. We kijken in Peschiera bij camping Butterfly en horen tot onze verbazing dat deze VOL is. Ja het Garda meer is nog steeds reuze populair en Peschiera is een leuk gezellig stadje.

We volgen de oever in noord westelijke richting en komen in Padenghe sul Garda. Hier is camping La Ca. Het is een terrassen camping en ze hebben nog wel plaats, we zoeken een plekje op de 2^e rij met mooi uitzicht op het meer. Vanaf de ingang van de camping gaat de weg stijl naar beneden,

dus enige voorzichtigheid is geboden. Langs het meer is een voetpad/fietspad en je bent te voet zo in het dorp. Verder is er een zwembad en een restaurant. 500 meter verderop zit een supermarkt.

Meer toch niet nodig? Op 9 oktober lopen we langs het meer richting Desenzano. Heen en terug is dat 13 kilometer. Het is licht bewolkt en 17 C.

Een ongeluk(je) komt niet alleen:

Onderweg zien we een dame in een Golf die tegen de vangrail is gebotst. Er liggen allerlei onderdelen op de weg. Ze staat er beteuterd bij. Als we terug op de camping zijn, tracht een Duits stel hun caravan af te koppelen, maar door de hellende ondergrond en hun geklungel, komen de rem- en stroomkabel strak te staan., want die zijn nog verbonden met de auto. Dan is dat opgelost, let mevrouw even niet op en ramt de caravan een boom. Krak, handgreep zit nu los. Om deze nieuwe gasten wat meer ruimte te geven, verplaatst de buurman zijn Passat en rijdt achteruit tegen de waterkraan. Krak! Deuk in z'n achterbumper. Omdat we morgen verder naar het noorden gaan, reken ik af en we zien dat een camper komt aanrijden en in plaats van even op zijn beurt te wachten, zich klemrijdt in de ingang. Hij moet terug en tijdens het achteruitrijden raakt hij een muurtje, weer krak en dat alles op een dag.

Oktober de 10^e rijden we de steile weg omhoog naar de uitgang en dan richting Brenner en weer niet via de tolweg en ook zonder vignet. We volgen de SS12 en in Oostenrijk de 182 en na Innsbruck de 171. Onderweg zie je de onderkant van de Europabrücke. We gaan via Innsbruck – dwars door de stad – een mooie route naar camping Seehof in Kramsach. Achter deze camping is er nog een: Seeblick Toni.

Je kan kiezen.

Het wordt nu fris, met 's nachts een temperatuur van 6 C. Ook hier wordt het herfst. Helaas.

Vroeg op en via Wörgl weer de 171, Kufstein en richting München.

Omdat we eigenlijk nog niet naar huis willen, kiezen we voor Knaus camping Frickenhausen in het gelijknamige plaatsje. Dat geeft nog wel even wat gedoe, omdat de brug over de Main er bij Ochsenfurt uitligt, moeten we een eind omrijden. Frickenhausen is een mooi klein wijnstadje, met nog een stadsmuur en oude poorten.

We slapen hier een nacht en besluiten dan verder noordwaarts te gaan. Omdat de Moezel in dit gedeelte van het jaar altijd de moeite waard is, trekken we naar camping Burgen, niet ver van Koblenz. Om er te komen over de lokale wegen, krijg je als toetje een geweldige afdaling vanuit de hoogvlakte, steil het Moezeldal in. Vele haarspeldbochten zijn je deel. Het is verboden voor bussen en vrachtwagens. Dit deel van de Moezel is niet echt geweldig, je kan beter wat verder stroomopwaarts een plek zoeken, maar we doen het er mee. We staan pal aan de rivier en de langsvarende schepen zijn ook heel leuk.

Het wordt fris en we besluiten nu toch maar naar huis te gaan, we zijn dan 14 oktober weer in Nederland. Toch bijna 4.000 kilometer gereden met onze fantastische VW T5 California en genoten van Oostenrijk en Italië. Aan meren en rivieren gestaan en aan zowel de Adriatische als aan de Middellandse zee. We hebben de herfst zien beginnen en zo lang mogelijk van het aangename weer genoten. Aan alles komt een einde en dus de winter kan wat ons betreft beginnen. Mogelijk nog een korte uitstap om de beroemde kerstmarkt van Münster te bezoeken in december en dan brengen we alvast een toast uit op 2017, in de hoop dat we in het nieuwe jaar weer nieuwe vergezichten mogen zien op nieuwe bestemmingen. Deze manier van reizen heeft op ons een verslavende werking. We hebben er de auto voor en het is toch een soort van een uit de hand gelopen hobby, zo voelt dat wel eens, maar we zijn het er samen gloeiend over eens, we willen niet anders.

Campings in volgorde

<u>naam</u>	<u>plaats</u>
D	
Camping Forelle	Wertheim/Reicholzheim
A	
Terrassencamping Süd See	Walchsee
I	
Camping Gliffenklamm	Racines/Vipiteno
Camping Lago	Arsie
Camping Classe	Lido di Dante/Ravenna
Camping Punta Navaccia	Tuoro sul Trasimeno
Camping Il Villaggio di Giuele	Calvisio/ Finale Ligure
Camping La Ca	Padenghe sul Garda
A	
Camping Seehof	Kramsach
D	
Knaus camping	Frickenhausen
Camping Burgen	Burgen

Huub en Carla Slokker
slokker_@hotmail.com